

РЕШЕНИЕ

№ 450

гр. София, 26.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-III-B, в закрито заседание на двадесет и шести януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Николай Димов

Членове: В. Пейчинова
ИВ. М. СИМЕОНОВА

като разгледа докладваното от ИВ. М. СИМЕОНОВА Въззивно гражданско дело № 20221100510179 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 435, ал. 2, т. 7 ГПК, вр. с чл. 274 и сл. от ГПК.

Образувано е по жалба с вх. № 78791 от 17.08.2022 г. (допълнена с жалба вх. № 81433 от 24.08.2022 г.), подадена от длъжника по изпълнението З. Р. А., ЕГН *****, чрез надлежно упълномощен представител, срещу постановление за разноси с изх. № 42501/26.07.2022 г. по изп. дело № *****1410 по описа на ЧСИ М.П., рег. № 851, с район на действие СГС, с което са приети за събиране допълнителни разноси за адвокатско възнаграждение за процесуално представителство на вискателя в размер на 316,68 лв. и съобщение с изх. № 47969/17.08.2022 г., с което ЧСИ е отказал да отмени приетите за събиране разноси.

В жалбата се твърди, че обжалваното постановление е неправилно и незаконосъобразно по подробни съображения. Поддържа се, че с молбата за образуване на изпълнително дело от 31.05.2022 г. е поискано и проучване на имущественото състояние на длъжниците и налагане на обезпечителни мерки преди изпращане на покана за доброволно изпълнение, направено е овластяване по чл. 18 ЗЧСИ, като е претендиран и адвокатски хонорар в размер на 240 лв. с ДДС съгласно договор за правна защита и съдействие от 20.05.2022 г. По наложения запор от сметката на жалбоподателката е постъпила сума от 4821,01 лв., а от сметката на другия солидарен длъжник – М.Р.К. – сума от 1205 лв., общо 6026,01 лв., преди изтичане на срока за доброволно изпълнение, с която сума изцяло е покрито задължението, посочено в поканата за доброволно изпълнение – 5599,10 лв., в резултат на което са вдигнати и наложените запори. След като задължението е платено в срока за доброволно

изпълнение, то от процесуалния представител на вискателя не е било необходимо извършването на други действия по изпълнителното дело, поради което няма основание за начисляване и на допълнителен хонорар в размер на 316,68 лв., приет за събиране с обжалваното постановление. Единственото действие, извършено от процесуалния представител на вискателя е подаване на молба за образуване на изпълнително дело, за което се дължи възнаграждение по чл. 10, т. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (Наредбата) в размер на 240 лв. с ДДС, но не и за водене за делото на основание чл. 10, т. 2. Освен това, изпълнителното дело не се отличава с фактическа и правна сложност. Предвид изложеното се моли за отмяна на обжалваното постановление. Претендират се разноси, включително на основание чл. 38, ал. 2, вр. с ал. 1, т. 2 ЗАДВ.

В срока по чл. 436, ал. 3 ГПК е постъпил отговор от вискателя „Е.Л.“ ООД, който излага становище, че жалбата е неоснователна. Твърди се, че са извършени различни действия от процесуалния представител на вискателя (следене на извършваните от ЧСИ справки чрез система за отдалечен достъп, изтегляне, съхраняване и архивирането им; депозиране на нарочна молба вх. № 53601/14.06.2022 г. с посочен конкретен изпълнителен способ – заповар на банкови сметки, на трудови възнаграждения и на дружествени дялове на длъжниците), за които действия се дължи допълнително възнаграждение. Твърди се, и че постъпила сума по заповара – 6026,01 лв. не е достатъчна за погасяване на цялото задължение по изпълнителното дело, тъй като част от сумата следва да бъде разпределена на НАП за публични задължения на длъжниците, съответно вземането на вискателя не е удовлетворено изцяло. Претендираното допълнително възнаграждение в размер на 316,68 лв. не е прекомерно и се дължи на основание чл. 10, т. 2 от Наредбата. Моли се жалбата да бъде оставена без уважение, а в случай, че бъде уважена в полза на жалбоподателя да не се присъждат разноси.

По делото са изложени мотиви на ЧСИ М.П., с които е заявено становище за неоснователност на жалбата. Поддържа се, че размерът на адвокатското възнаграждение е съобразен с минимално определения такъв, съгласно Наредбата, за образуване на изпълнително дело и за процесуално представителство, защита и съдействие. Излага се, че освен образуване на изпълнително производство, вискателят е извършвал действия по процесуално представителство, изразяващи се в получаване на съобщения и книжа, следене на движението на делото, извършване на справки по него, подаване на молба с посочване на конкретен изпълнителен способ. От друга страна, след постъпване на сумата по заповара са открити публични задължения на длъжника М.К., част от сумата е била разпределена на НАП, което е довело до нуждата от поискване на допълнителни действия от страна на вискателя по събиране на вземането. Предвид изложеното ЧСИ счита, че е налице основание за приемане за събиране на адвокатско възнаграждение на вискателя както за образуване, така и за водене на изпълнителното дело. Моли жалбата да бъде оставена без уважение.

Софийски градски съд, в настоящия си състав, след като обсъди доводите на

страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Изпълнително дело № *****1410 по описа на ЧСИ М.П. е образувано на 31.05.2022 г. въз основа на изпълнителен лист от 13.11.2021 г. по гр. дело № 611/2021 г. от Районен съд - Оряхово, с вискател „Е.Л.“ ООД и длъжници „И.С.“ ЕООД и З. Р. А. и М.Р.К., с който длъжниците са осъдени да заплатят солидарно на кредитора следните суми: 1909,38 лв. – главница по предварителен договор за покупко-продажба на ППС от 02.02.2021 г.; 1071,16 лв. – неустойка по предварителния договор за периода 03.07.2021 г. – 19.08.2021 г.; 490,62 лв. – главница по договор за наем на ППС от 02.02.2021 г. с нотариална заверка на подписите; 274,83 лв. – неустойка за забава по договор за наем за периода 03.07.2021 г. – 19.08.2021 г., ведно със законната лихва върху главниците от 10.11.2021 г. до окончателното плащане, както и разноски – 74,92 лв. – държавна такса и 433,33 лв. – адвокатско възнаграждение.

С молбата за образуване на изпълнителното дело е поискано събиране на сумите по изпълнителния лист, като е претендирано и адвокатско възнаграждение по изпълнителното дело в размер на 240 лв. с ДДС. С молбата вискателят е поискал извършване на цялостно проучване на имущественото състояние на длъжниците, както и ЧСИ да наложи заповор върху банковите сметки на длъжниците, заповор на дружествени дялове и възбрана на недвижими имоти, преди изпращане на покана за доброволно изпълнение, като е извършено и възлагане по реда на [чл. 18 ЗЧСИ](#).

По изпълнителното дело е приложен договор за правна услуга от 20.05.2022 г. и адвокатско пълномощно, с които вискателят е упълномощил Адвокатско дружество „Ф.,Т.,М.“ и лично адвокат В.Ф. и адвокат Х.М. да го представляват по изпълнителното дело, с първоначално заплатено възнаграждение за образуване на дело в размер на 240 лв. с ДДС /платено по банков път, за което са представени фактура и платежно нареждане от 27.05.2022 г./, като е уговорено и съответно възнаграждение за извършване на действия с цел удовлетворяване на парични вземания.

С постановление от 31.05.2022 г. ЧСИ е разпоредил да се образува изпълнително дело, да се изпрати покана за доброволно изпълнение до длъжника, да се уведоми НАП за започнатото изпълнение, да се извърши справка за притежавано от длъжниците движимо и недвижимо имущество и при наличие на такова да се наложи заповор и/или възбрана, да се извърши справка за банковите сметки и при наличие да се наложи заповор, присъединено е за събиране и адвокатското възнаграждение на вискателя в размер на 240 лв. и разноски по делото.

С допълнителна молба вх. № 53601/14.06.2022 г. вискателят е поискал налагане на заповор върху притежаваните от М.К. и З. А. банковите сметки и получавани трудови възнаграждения, както и налагане на заповор върху дружествените дялове на М.К. във „В. М“ ЕООД.

Покана с изх. № 29192/31.05.2022 г. е връчена на длъжника „И.С.“ ЕООД чрез залепване на уведомление на 22.06.2022 г.

Покана за доброволно изпълнение с изх. № 29193/31.05.2022 г. е изпратена на длъжника

З. Р. А.. В поканата е вписано, че задължението по изпълнителното дело възлиза на 5599,10 лв., от които вземанията по изпълнителния лист, 247,50 лв. – разноси по изпълнителното дело и 939,36 лв. – такси по Тарифата към ЗЧСИ, дължими към 05.07.2022 г. Няма данни за връчването на поканата.

Покана за доброволно изпълнение с изх. № 38522/07.07.2022 г. е изпратена на длъжника М.Р.К., без данни за връчването ѝ.

На 21.06.2022 г. е изпратено запорно съобщение до „Т.“ ООД за налагане на запор върху трудовото възнаграждение на длъжника М.Р.К. до размера на сумата от 5593,61 лв.; запорно съобщение до „Многопрофилна болница за активно лечение С.И.Р. - К.“ ЕООД за налагане на запор върху трудовото възнаграждение на длъжника З. Р. А. до размера на сумата от 5593,61 лв.; запорно съобщение до „Банка ДСК“ АД за налагане на запор върху всички сметки на длъжника З. А. в банката, банкови касетки и вземания, които длъжникът има по договори, сключени с банката, до размера на сумата от 5593,61 лв., изчислена към 05.07.2022 г.; запорно съобщение до „Райфайзенбанк България“ ЕАД и „Обединена българска банка“ АД, „Т.Б.А.Б.“ ЕАД и „Първа инвестиционна банка“ АД за налагане на запор върху всички сметки на длъжника М.К. в банката, банкови касетки и вземания, които длъжникът има по договори, сключени с банката, до размера на сумата от 5593,61 лв., изчислена към 05.07.2022 г.

На 01.07.2022 г. е наложен запор и на МПС на длъжника М.К..

Със съобщения от 07.07.2022 г. ЧСИ е разпоредил незабавно вдигане на наложените запови, вследствие на събиране на сумите по изпълнителния лист.

След получаване на Удостоверение за наличие или липса на задължения и обезпечителни мерки от ТД на НАП, гр. Велико Търново, с вх. № 62692/07.07.2022 г. е установено, че към 30.06.2022 г. длъжникът М.К. има задължения към държавата в общ размер на 353,04 лв., поради което на основание чл. 458 ГПК ЧСИ е присъединил държавата като вискател, с постановление от 07.07.2022 г. От Удостоверение за наличие или липса на задължения и обезпечителни мерки от ТД на НАП, гр. София, с вх. № 65205/13.07.2022 г. е видно, че длъжникът „И.С.“ ЕООД има задължения в общ размер на 5838,45 лв.

С молба вх. № 65043/12.07.2022 г. вискателят, чрез адвокат В.Ф., е поискал присъединяването на допълнително възнаграждение в размер на 316,68 лв. с ДДС, съгласно фактура от 12.07.2022 г. и платежно нареждане от същата дата.

С постановление за разноси от 26.07.2022 г. с изх. № 42501 са приети за събиране по изпълнителното дело допълнителни разноси за адвокатско възнаграждение за процесуално представителство на вискателя в размер на 316,68 лв., във връзка с молба с вх. № 65043/12.07.2022 г. и фактура № 0000001494/12.07.2022 г., съставена от адв. В.Ф. и издадена от Адвокатско дружество „Ф.,Т.,М.“, което постановление е връчено на длъжника З. Р. А. със съобщение вх. № 42614/26.07.2022 г., връчено на 12.08.2022 г. В съобщението е посочено, че актуалният размер на задължението по изпълнителното дело към датата на изготвяне на съобщението е в размер на 6135,21 лв. Със съобщение с изх. №

47969/17.08.2022 г. ЧСИ е отказал да отмени приетите за събиране разноси с постановление от 26.07.2022 г. На 17.08.2022 г. е подадена жалбата, по която е образувано настоящото производство.

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от процесуално легитимирано лице – длъжникът по изпълнението, в рамките на преклузивния срок по [чл. 436, ал. 1 ГПК](#). Насочена е срещу подлежащ на обжалване акт на съдебния изпълнител, доколкото обжалваното постановление касае разноските по изпълнението, т. е. попада в нормата на [чл. 435, ал. 2, т. 7 ГПК](#). В този смисъл съдът приема, че жалбата е редовна и процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Според [чл. 79 ГПК](#) разноските по изпълнението са за сметка на длъжника, освен в случаите, когато изпълнителното дело се прекрати съгласно [чл. 433 ГПК](#) (освен поради плащане, направено след започване на изпълнителното производство), когато изпълнителните действия бъдат изоставени от вискателя или бъдат отменени от съда, както и когато разноските, направени от вискателя, са за изпълнителни способности, които не са приложени.

Съгласно т. 1 на [Тълкувателно решение № 6/06.11.2013 г.](#) по тълк. д. № 6/2012 г. по описа на ОСГТК на ВКС, съдебни разноси за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението, като в договора следва да е вписан начина на плащане – ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой – тогава вписването на направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характер на разписка. Само заплатените от страната разноси подлежат на възмездяване. Ако страните по договора за правна защита, в съответствие със свободата на договаряне са отложили плащането, това е относимо единствено в отношенията между клиент и адвокат, но не предполага разширително тълкуване на [чл. 78 ГПК](#).

С чл. 10, т. 1 и т. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения – в относимата за спора редакция, е предвидено, че минималният размер на адвокатското възнаграждение за образуване на изпълнително дело е 200 лв., а за процесуално представителство, защита и съдействие на страните по изпълнително дело и извършване на действия с цел удовлетворяване на парични вземания до 1000 лв. – 200 лв., и за вземания над 1000 лв. – 1/2 от съответното възнаграждение по чл. 7, ал. 2, т. 2 – 7, т. е. според материалния интерес. В случая не се спори по дължимостта на адвокатско възнаграждение в размер на 240 лв. с ДДС за образуване на изпълнително дело, а по дължимостта на допълнително приетото за събиране възнаграждение в размер на 316,68 лв. С оглед данните по делото, въззивният съд приема, че приложима в случая е само разпоредбата на [чл. 10, т. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г.](#), тъй като извършените от вискателя действия към момента на постановяване на обжалваното постановление се свеждат до образуване на изпълнително дело № *****1410 по описа на ЧСИ М.П. и подаване на нова молба с посочени аналогични изпълнителни способности като тези, посочени в

молбата за образуване на делото. В настоящия случай вискателят е посочил изпълнителни способи при образуване на изпълнителното производство – налагане на заповор върху банковите сметки на длъжниците, заповор на дружествени дялове и възбрана на недвижим имот, което е изискване за редовност на молбата. Сумата, за принудителното събиране на която е образувано изпълнителното производство, е постъпила в резултат на посочения в молбата за образуване на делото изпълнителен способ. Това, че вискателят с молба вх. № 53601/14.06.2022 г. е посочил и още един способ за принудително изпълнение, не е вследствие на неуспешно реализиране на първоначално посочен в молбата за образуване на производството (доколкото единствено е поискано допълнително налагане на заповор и върху трудовото възнаграждение на длъжниците), а следва да се приема като изпълнение на първоначалното му задължение, уредено в чл. 426, ал. 2 ГПК. Обстоятелството, че впоследствие ЧСИ е присъединил като вискател и държавата, във връзка с получената информация за наличие на публични задължения на длъжника М.К., не може да обуслови присъждане на възнаграждение и за водене на изпълнителното дело, тъй като пропусъкът на ЧСИ да констатира наличието на подобни задължения и да ги събере от наложените заповори (преди тяхното вдигане) не може да е основание за натоварване на длъжника с допълнителни разноси. От друга страна, в хода на изпълнителното дело не са извършени други конкретни действия от страна на вискателя с цел удовлетворяване на паричното вземане, включително след установяване на публичните вземания, а към момента на постановяване на обжалваното постановление, съдебният изпълнител е бил овластен по реда на чл. 18 ЗЧСИ и сам да наложи заповор във връзка с досъбиране на вземането. Подаването на становища по жалбите на длъжника срещу определените в изпълнителното дело разноси, респективно срещу отказа да бъдат намалени, извършването на справки и подготвяне на документи по изпълнителното дело, не следва да бъдат взети предвид при преценка за дължимост на адвокатския хонорар, тъй като не представляват искане за предприемане на изпълнителни действия, респективно действия с цел удовлетворяване на парични вземания, съответно не обуславят присъждане на възнаграждение и по чл. 10, т. 2 от Наредбата. С оглед изложеното, съдът приема, че дължимите от длъжника разноси към момента на постановяване на обжалваното постановление за адвокатско възнаграждение възлизат на 240 лв. с ДДС - за образуване на изпълнително дело, съгласно чл. 10, т. 1 от Наредба № 1/2004 г., и приетите за събиране разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 316,68 лв. не следва да се възлагат в тежест на длъжника по изпълнението, поради което обжалваното постановление следва да бъде отменено.

Независимо от основателността на жалбата, в настоящото производство не следва да се присъждат разноси. В производството относно дължимостта и размера на разноските не се допуска кумулиране на нови задължения за разноси, поради което разпоредбата на чл. 81 ГПК не намира приложение (в този смисъл определение № 114 от 20.05.2016 г. по ч. гр. д. № 1847/2016 г., ВКС, II г. о., определение № 66 от 02.02.2017 г. по ч. гр. д. № 5503/2016 г., ВКС, IV г. о., определение № 683 от 21.12.2015 г. по ч. гр. д. № 5089/2015 г., ВКС, III г. о., определение № 205 от 19.12.2018 г. по ч. гр. д. № 4518/2018 г., ВКС, I г. о., определение № 393 от 17.09.2018 г. по ч. гр. д. № 2845/2018 г., ВКС, IV г. о., определение № 52 от

19.03.2019 г. по ч. гр. д. № 740/2019 г., ВКС, I г. о., определение № 50 от 06.04.2021 г. по ч. гр. д. № 355/2021 г., ВКС, I г. о. и др.).

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба с вх. № 78791 от 17.08.2022 г. (допълнена с жалба вх. № 81433 от 24.08.2022 г.), подадена от длъжника З. Р. А., ЕГН *****, постановление за разноси с изх. № 42501/26.07.2022 г. по изп. дело № *****1410 по описа на ЧСИ М.П., рег. № 851, с район на действие СГС, с което са приети за събиране допълнителни разноси за адвокатско възнаграждение за процесуално представителство на вискателя „Е.Л.“ ООД, ЕИК *****, в размер на 316,68 лв., и което постановление е отказано да бъде отменено от съдебния изпълнител със съобщение с изх. № 47969/17.08.2022 г. до длъжника.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____